



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 11. Iudæi, pro felle & aceto Christo porrecto, quàm dira fame puniti?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52346)

§. XI

*Iudæi, profelle & aceto Christo porrecto, quàm
dira fame puniti?*

10. Iudæi Christo in summa siti fel & acetum porrexerunt; vt ergo illis eadem mensura remetiretur, vicissim incredibili fame ac siti plexi sunt. Muro enim septi, adeo fame vexati sunt, vt innumera hominum multitudo sit morte consumpta: quorum corpora nullis sepulchris sufficientibus, cumulatim projiciebantur extra mœnia, quæ circuiens Titus, vbi plena cadaueribus omnia vidit, altamque saniem tabefactis corporibus defluentem aspexit, ingemuit; & extentis manibus Deum testabatur, factum illud suum non esse, sed ex Iudaica pertinacia proficisci. Cumq; fames magis magisque in dies inualesceret, eò necessitatis ciues compulit, vt foras potius sponte optarent progredi, seque vltro dedere Romanis crucis supplicium subituros, quàm intus fame perire, ac cruciatu tam diuturno. His accessit noua calamitas: eorum namque, qui vrbe egressi ad Romanos confugerant, cum alij auido stomacho cibo gustato protinus interirent, alij verò moniti aliorum exemplo cibum lentè capientes euaderent, eos

Ioseph.
de bell.
Iud. l. 6.
c. 14. & 15.

§ §

Syri

Syri & Arabes immanissimè euiscerarunt. In ipsa autem vrbe cùm neque herbæ aut gramina essent, quibus vesci possent, à stabulis fimum in cibum quæritabant, collectoque stercore tamquam scarabæi vesciebantur. Sed ea inedia magis in dies inuale-
 Ioseph. lib. 7. de bell. c. 6. scente, eos nec ab humanis carnibus temperasse testatur Iosephus; vti & calceamentis, cingulisque, ac insuper corijs, quibus scuta tegebantur detractis, insumptis; veterisque; fœni laceramentis magno pretio venditis. Quæ his carebat, eò immanitatis redacta est, fame improba compellente, femina nobilis ac prædiues, Maria nomine, filia Eleazari, à seditiosis jam exuta vitæ substantijs, vt sibi consuleret, fame rabida impulsæ, lactentem filium occidit, quem comestura mox coxit; cuius nidoris odore illecti milites, qui sibi victum, quacumque possent, raptu quærebant, cùm eius peruassissent domum, partem assati filij, quæ supererat intuiti, detecti facinus, abière. *Moxque repleta est eius sceleris fama tota ciuitas, ait Iosephus, ante oculos sibi cladem proponens, tamquam hoc ipsa admisisset, horrescebat.* Hoc futurum prædixit Christus: *Filia Hierusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete, & super filios vestros:*

Ibid. c. 8.

Luc. 23, 28

vestros: quoniam ecce venient dies, in quibus dicent: Beata steriles, & ventres qui non genuerunt, & ubera, quæ non lactauerunt. Si hoc autem factum est à diuite illa, quid de ceteris nec diuitibus, nec nobiles erit cogitandum? Quis autem fuerit numerus eorum, qui intus fame consumpti periére à 14. die Aprilis, qua cœpit obsidio, vsque ad Cal. Iulij, custos vnius portæ Manneus Lazari filius transgressus ad Titum testatus est, per eam scilicet portam sibi commissam, elata fuisse cadauera centum quindecim millia & octoginta, absque illis, quæ propinqui domi, vel in hortis sepeliissent. Post hæc nobiliores profugi, mortuorum egenorum sexcenta millia portis eiecta nuntiabant; aliorum verò numerum minimè potuisse comprehendere: nam cum cadaueribus efferendis non sufficerent, congesta dicebant in maximis adibus cadauera esse inclusa. Quia autem non solum fames ipsa pestem trahit secum, sed etiam præ inedia lætæ & serpentes, & venenata animalia comederunt, idcirco ingens quoque pestis, per illos, grassabatur. Vnde muscarum instar conciderunt mortui, omnibus vndiq; malis appetiti. *Qua mensura mensi fueritis remetietur vobis.*

§. XII.

Iudæi in vestem Christi sortem mittentes, quàm grauius & ipsi sub sortem venientes castigati?

Ioan. 19.
24.

11. Iudæi in tunicam inconsutilem Christi sortem miserunt, quis quid tolleret. Vt ergo par pari referretur, tempore obsidionis, ipsi inter se Iudæi sortiti sunt, vter alterius carnifex fieret, atque alterum occideret, ne in manus hostium deueniens grauiora pateretur. Et quia clamarunt: *sanguis eius super nos, &c.* ideò postquam Titus est ciuitate potitus, omnes obuij mactati sunt, omnia cum ipso templo incensa: ita, vt quamuis incendijs omnia lucerent, plus tamen sanguinis, quàm ignis videretur, & multis locis flamma ipso sanguine extingueretur; quasi aquæ, non sanguis, essent affusa. Sunt, qui scribant in sola vrbe Ierosolymitana per tempus obsidionis decies centena hominum millia fame, peste, igne, ferro interiisse; nonaginta septem millia capta. Ite, Iudæi, vincula iniicite Messie vestro, accusate innocentem, percutite, cædite, occidite, ouis instar obmutescens: non erit semper tempus tacendi. *Qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.*

§. XIII.